

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער שוואכער עלעפאנט

ראטעווען זיין לעבן. קען דאס טאקע זיין???

אלעקס, דער גוי וואס גיבט זיך אפ מיטן עלעפאנט, זעט זייער וואונדער, גיבט ער זיי צו פארשטיין: "ענק זענען גערעכט אז דער מעכטיגער עלעפאנט קען צעקוועטשן און צעשמעטערן דאס מייזעלע מיט א קליינטשיגע קוועטש פונעם קליינעם פינגער, אבער דער עלעפאנט ווייסט נישט דער סוד וואספארא כוחות ער פארמאגט. ער איז זיכער אז דאס מייזל קען אים שעדיגן דערפאר אנטלויפט ער - - -

לויט דעם משל לערנט אונז דער הייליגער רבי אז מיר פארמאגן ריזיגע שטארקע כוחות. מיר קענען שטיין אנטקעגן אלע ביטערע שווערע נסיונות און איינרעדענישן! עס ליגט טיף אין אונז באהאלטן אן עזות דקדושה צו קענען שטיין פעלן פעסט און קענען איבערשפרינגען אויף אלעס וואס דער פיצקעלע יצר הרע פרובירט אונז איינרעדן און אראפוארפן. פונעם רבי'נס ווערטער לערנען מיר אז דער יצר הרע איז קליין, נידריג און א שוואכלינג. די נסיונות וואס ער פראווארט אונז אויס, זענען ווי א זיפן בלאז קעגן די מאכטפולע כוחות וואס מיר האבן, דאס זענען אזוינע כוחות ווי די איין-שטארקע כוחות פונעם עלעפאנט.

דעריבער ליגט אויף אונז צו גוט געדענקען און ארייננעמען אין קאפ מיר זאלן גלייבן אין אונז, אין די דויערהאפטע כוחות וואס דער באשעפער האט אונז איינגעפלאנצט און גלייבן בנאמנות אז 'יא, מיר קענען!'. מיר פארמאגן די כוחות צו שטיין און זיך מתגבר זיין קעגן אלעמען, אסאך מער וואס מיר טראכטן באמת!

חוק ונתחזק ולא נהיה כפיל הגדול וכנמל שאינם יודעים מהם. - לאמיר זיך שטארקן און דערהאלטן און נישט זיין ווי דער גרויסער עלעפאנט און דער קעמל וועלכע ווייסן נישט פון זייערע כוחות

(שיר נעים' בהקדמת ליקו"מ)

די חברת-תהלים קינדער געפינען זיך אין 'טייער גארטן', זיי באטראכטן די חיות און קוקן מיט וואונדער אויף די בהמות. שפעסעלער און ציגן האבן זיי שוין נישט איינמאל געזען, צום טיער-גארטן זענען זיי געקומען זיך אפואונדערן פון סצענעס וואס מען זעט נישט אינדרויסן פונעם גארטן.

צו שטייטליך מיט נייגער שפאצירן זיי צווישן די גארטן שטייגן, זיי זענען אינגאנצן באנומען, אויפגעהייטערט, גוטמוטיג און רופן אויס אויפגעלייגט: "קוקט דארטן! קוק אים אן..." ביז אלע קינדער האבן גענצליך אפגעשטעלט זייערע טריט. זיי זענען נישט ממשיך מיט זייער שפאציר, וואס האט זיך זיי אנטפלעקט פאר די אויגן?

א מאדנע ערשיינונג! דער עלעפאנט.

דער ריזן עלעפאנט איז נארוואס ארויס פונעם וואסער באסיין, ער שטייט מיטן פולן פראכט, זיין גרויסקייט און וואג שרעקן און דערציטערן אלע ארומיגע, די שטארקייט פון זיין נאז איז פול מיט קראפט און מאכט. מיט זיין נאז קען ער שלעפן, ציען, שטופן און אויך טיילן מכות רצח. דער עלעפאנט שטייט און רוקט זיך נישט.

מיט קיין שום ווארענונג פון פריער הייבן אן די פיס פונעם עלעפאנט גיין און לויפן, ער דערנענטערט זיך צום וואנט מיט א געלויף און דרייט זיך אויף צוריק. ער לויפט ארום דעם וואסער און לויפט גלייך צוריק אין אן איילעניש, די חבורה עפענען גרויסע אויגן, ווען שראג האט זיי דאן געציגט אויפן קליינעם פיצקעלע מייזעלע. "וואס איז דארט"? דאס קליינע מייזעלע טשעפעט זיך מיט ריזן עלעפאנט, און דער עלעפאנט אנטלויפט פון אים מיט פחד און מורא, ער וויל זיך

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵי קְדֻמוֹנִיּוֹת

די שיחות פון נאך ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (3)

און ער האט זיך אָנגעהויבן צו דערפּרײַען, מיט די 'שְׁמֹחָה' פון "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי!" "בַּאֲשַׁעְפֶּר, אִיךָ דַּאָנְךָ דִּיר, אַז דו האָסט מיר נִישֵׁט בַּאֲשַׁאפֶן קיין גוֹי!" - און דאס איז דאך זיכער, אַ גְרוֹיֶסע שְׁמֹחָה וואס האט נישט קיין שאץ! - ווייל מ'קען דאך נישט אָפּשאַצן די צווישנשייד און חילוק! 'טוֹיזְנֶטער און צענדליגע-טוֹיזְנֶטער צווישנשיידן, וואס איז פארהאן צווישן די הייליגקייט פון א איד, פון דעם 'נידריגסטן-פון-נידריגסטע' - צווישן די שְׁלֵעכְטֶס און טומאָה פון די גוֹיִם!

און אז דער מענטש וועט גוט געדענקען דעם אייבערשטנס חסדים איבער אים: "אז ער האט אים נישט באשאפן קיין גוֹי!" - דאך ער זיכער זייער פארגרעסערן זיין 'שְׁמֹחָה' דערמיט! - און דאס איז אזא סאַרט 'שְׁמֹחָה', וואס אויף דעם איז נישט פארהאן קיין עֲצָבוֹת!

ווייל ממילא ווען ער דערפּרײַט זיך מיט אזא סאַרט זאך וואס ער טוט אליינס, קען מען נאך טרעפן דערויף 'עֲצָבוֹת' אויף יעדן סאַרט 'שְׁמֹחָה' - ווייל אין יעדן זאך וועט ער [דער 'בעל-דבר'] אים טרעפן 'חסרונות', כּדי אים נישט צוצולאזן זיך צו אויפהייבן און זיך דערפּרײַען!

אַבער מיט דעם זאך פון: "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", וואס דאס איז נאר פונעם אייבערשטן אליין, ווייל דער אייבערשטער האט דאך דאס געמאַכט, אז ער האט רחמנות געהאט אויף אים און אים נישט באשאפן קיין גוֹי - וויאזוי איז מעגליך צו טרעפן אַ חסרון' אינעם דאזיגן סאַרט 'שְׁמֹחָה', וויבאלד דאס איז דאך 'מעשה השם-יתברך' אליינס! - ווייל וויאזוי עס זאל נאר זיין [וואס ס'גייט אלץ אריבער אויף אים], איז דאך אָבער כאַטְשִׁיק פארהאן א ריזיגן צווישנשייד, צווישן אים און די גוֹיִם, אָן קיין שיעור און אָן קיין שאץ!

[אות ג] און דער 'אויבנדערמאנטער צדיק' האט זיך אָנגעהויבן צו דערפּרײַען דערמיט [מיט די שְׁמֹחָה פון "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי!"]! - און ער האט 'צוביסלעך צוביסלעך', זיך אָנגעהויבן צו

ה - דער 'צדיק' וואס איז אויף אים

אַרויפֿגעפּאַלן 'עֲצָבוֹת'

[אות א] עס איז באוואוסט: אז 'עֲצָבוֹת', 'טרויעריגקייט', איז זייער אַ מיאוס'ע מדה! און מ'דאַרף זיך זייער דערווייטערן דערפון! - און מ'דאַרף זיך אויפֿלעבן און זיך דערהייבן!

ווייל ער דאַרף וויסן: אז יעדן 'ריר' און 'בייג', וואס דער מענטש רירט זיך און רוקט זיך, ווען ער גייט אריין אין עבודת-השם - איז זייער טייער אין אייבערשטנס אויגן - אפילו ער רוקט זיך בלויז אַ האר! - ווייל וויבאלד דער מענטש איז אין אַ 'גוף', אין 'עולם-העשיה' - איז דערפאר זייער שווער אויף אים, יעדן ריר און בייג! - דעריבער איז דאס זייער טייער אין אייבערשטנס אויגן!

[אות ב] און עס איז געווען אַ מעשה מיט אַ צדיק: וואס איז אַרויפֿגעפּאַלן אויף אים אַ גרויסן 'טרויעריגקייט' [עֲצָבוֹת] און 'שוועריגקייט'! - און ווען ס'איז זיך מתגבר אויף אַ צדיק 'עֲצָבוֹת', איז דאס זייער שווער פאר אים - ווייל אויף אַ 'צדיק', שטאַרקט זיך דאס זייער פיל!

ביז ס'איז אַרויפֿגעפּאַלן אויף אים, אזויפיל 'פּוֹלְקֵיִיט' [עֲצָלוֹת] און 'שוועריגקייט' - ביז ער האט זיך שוין ממש נישט געקענט אַוועקִרֶרן פון זיין פּלאַץ, צוליב די גרויסע 'שוועריגקייט' און 'עֲצָבוֹת' וואס האט זיך זייער געשטאַרקט איבער אים!

און ער האט זיך געוואלט דערפּרײַען, און זיך דערהייבן! - און ער האט זיך מיט גארנישט געקענט דערפּרײַען און דערהייבן! - ווייל מיט יעדע זאך וואס ער האט זיך געוואלט דערפּרײַען, האט אים דער 'בעל-דבר' געטראפן דערינען 'עֲצָבוֹת'! - ביז ער האט שוין גארנישט געהאט קיין שום זאך מיט וואס זיך צו דערפּרײַען! - ווייל מיט יעדע 'שְׁמֹחָה' וואס ער האט זיך געוואלט דערפּרײַען און זיך אויפהייבן, האט ער אים געטראפן דערינען 'עֲצָבוֹת'!

פֿרײַען און זײַ צו דערהײַבן! - און יעדן מאל האט ער זײַ
מער און מער אויפֿגעהויבן און דערפֿרײַט! - ביז ער איז
אָנגעקומען צו אַזאַ שטאַרקע און גרויסע שמוחה! אז ער
איז צוגעקומען צו ״די שמוחה״ וואס מ׳שה רבינו׳ עלײר
השלום האט געהאט, בשעת ווען ער איז אַרױפֿגעגאַנגען
אין הימל צו באַקומען די ״לוחות״ [אַבות־דַרְבֵּי־נְתָן פֿ״ב
ה״ג]!

און אזוי אינצױווישן וואס ער [דער ׳אויבנדערמאנטער
צדיק׳] דערהײַבט זײַ און דערפֿרײַט זײַ אזוי - איז ער
געפֿלויגן אין די ׳עולמות׳, ׳עטליכע טויזנטער מייל׳! [דאס
הײַסט: ער איז געפֿלויגן בתוך די ׳עולמות׳, און ער האט
אָנגעהויבן צו פֿליען פֿון דעם פֿלאַץ אין ׳עולם־העליון׳
וואו ער איז געווארן דאָרט פֿרײַלעך - זעה ווייטער]!

און אזוי אינמיטן, קוקט ער זײַ אָן, און ער [זעהט: אז ער
איז זײַער ווייט [העכער] פֿון דעם פֿלאַץ וואו ער איז
געווען פֿרײַער]!

און ער האט געהאט גרויס צער - ווייל ער האט געמײנט:
אז ער וועט אַרײַנפֿאלן צו עפֿעס אַ אַנדערן פֿלאַץ! [ווייל
וויבאלד ער האט זײַ דאָ גערױקט העכער, איז אויב ער
וועט אַראַפֿפֿאלן פֿון זײַן עבודה - וועט ער דאָ
אַראַפֿפֿאלן אויף אַן אַנדערן פֿלאַץ, לויט וויפֿיל ער האט
זײַ גערױקט אויבן - זעה בילד ווייטער] - און ס׳וועט זײַן
אויף אים אַ גרויסן וואונדער [ווען מ׳וועט אים זעהן אויף
אַ אַנדערן פֿלאַץ פֿון פֿרײַער - און מ׳וועט זאָגן]: ״אז ער איז
פֿלוצלינג נעלם געווארן״ [פֿונעם פֿרײַערדיגן פֿלאַץ]! - און
דער צדיק וויל דאָ זײַן שטענדיג ״הצנע־לכת״ [מיכה ו,
ח]! [לעבן באהאלטן און באשײדן]! [במילא וויל ער נישט
מ׳זאל זעהן: ווי ער שטייגט און גייט העכער]!

[אות ד] און די ׳שמוחה׳ האט אָנגעהויבן אַוועקצוגײן! ווייל
׳שמוחה׳ האט אַ גרעניץ, וואו עס הײַבט זײַ אָן, און וואו
עס ענדיגט זײַ! - און ווען די ׳שמוחה׳ האט זײַ אָנגעהויבן
צו ענדיגן, האט זײַ דאס געענדיגט ׳צוביסלעך צוביסלעך׳
- און ער איז געווארן דערנידערט [פֿון דאָרט וואו ער איז
אַרױפֿגעפֿלויגן] ׳צוביסלעך צוביסלעך׳!

און ווען ער איז צוריק אַראַפֿגעגאַנגען [אַראַפֿגעפֿלויגן]
און דערנידערט געווארן, פֿונעם פֿלאַץ וואו ער איז דאָרט

אַרױפֿגעפֿלויגן בשעת די [אויבנדערמאנטע רױגע]
׳שמוחה׳ - איז ער נישט גלייך צוריק אָנגעקומען צו זײַן
ערשטן פֿלאַץ [אין ׳עולם־העליון׳] פֿון וואו ער איז פֿון
דאָרט אַרױפֿגעפֿלויגן [זעה אויבן] - [דאס הײַסט: אז ער
איז נישט אַראַפֿגעפֿלויגן צוריק] אויפֿן זעלבן וועג־גאַנג
פֿון זײַן פֿליען [אויף אַרױף]! - נאר ער איז גלייך
אָנגעקומען אונטן [דא אויף דער ׳דאזיגער
אונטערשטער־וועלט׳], צום זעלבן פֿלאַץ פֿון וואו ער איז
[געווען פֿרײַער ווען ער איז] אַרױפֿגעפֿלויגן [פֿאר ער איז
געווארן גאר פֿרײַלעך]!

און דערפֿאר איז געווען אַ גרויס וואונדער: אויף דעם
וואס ער האט זײַ געטראפֿן, נאכדעם וואס ער האט צוריק
אַראַפֿגענידערט: ווי ער איז צוריק אָנגעקומען צו זײַן
׳ערשטן [זעלבן] פֿלאַץ׳ [וואו ער איז געווען פֿאר ער איז
אַרױפֿגעגאַנגען]?! - און פֿארשטיי גוט! [זעה בילד
ווייטער].

ביז ער איז צוריקגעגאַנגען [צוריק אָנגעקומען] צום
זעלבן פֿלאַץ וואס ער איז קודם דאָרט געווען [בשעת ער
איז געווען בעצבות]!

און ער קוקט זײַ אָן, און ער זעהט: אז ער איז ממש אויפֿן
זעלבן פֿלאַץ וואו ער איז פֿרײַער געווען! און אז ער האט
זײַ נאָ גאַרנישט אַוועקגערוקט פֿון זײַן פֿלאַץ! נאר
אַפֿשר אזױווי אַ ׳האר׳, וואס אַ מענטש קען דאס נישט
אַפֿשאצן, נאר דער אײַבערשטער!

און דאס איז געווען אַ גרויסן וואונדער אין צדיק׳ס אויגן:
״אז ער איז דאָ אַזױפֿיל געפֿלויגן אין די ׳עולמות׳, און דא
אונטן׳ האט ער זײַ גאַרנישט גערױקט״!

האט מען אים געוויזן: אז ס׳איז אזוי טײַער אין דעם
אײַבערשטן׳ס אויגן, יעדן קליינעם ׳ריר׳ און ׳בײַג׳ וואס
דער מענטש רוקט זײַ אויף דער וועלט, אפֿילו קלענער
פֿון אַ ׳האר׳! - אז ׳טויזנטער און צענדליגער טויזנטער
עולמות און מייל׳, זענען נישט ווערט [האַבן נישט אַזאַ גרויס
חשיבות] קעגן דעם! [דאס הײַסט: אז דא אונטן ווען מ׳רוקט זײַ אַ
קליין פֿיצעלע, און מ׳קומט נאר אָן צו ׳עפֿעס אַ [קליינעם] קדושה׳,
אַפֿילו נאר ׳אזױ קליין ווי אַ ׳האר׳ - איז דאס נאָ סאך מער טײַערער,
ווי ׳טויזנטער און צענדליגער טויזנטער עולמות׳ דאָרטן אויבן אין
הימל (לקוטי־הלכות, חול־המועד ד, יג; ראשית־הגז ד, א).]

לאמיר זיך פאר הערן

די שיחות פון נאך ספורי מעשיות (3)

- א. אפאר טויזענטער מייל
 - 1. איז דער צדיק אראפ די זעלבע וועג וואו ער איז ארויף?
 - יא
 - ניין
 - 2. דער רבי רעדט נישט דערפון
 - 3. צו וואו איז דער צדיק אנגעקומען ווען ער איז אראפ דא אויף דער וועלט?
 - פונקט צו די זעלבע פלאץ וואו ער איז פריער געווען
 - מיט אפשר א האר געריקט פון דער פלאץ וואס ער איז פריער געווען
 - אפאר טויזענט מייל ווייט פון וואו ער איז פריער געווען
 - 4. וואס זאגט אונז דער רבי האט מען אים געוואזן מיט דעם?
 - אז א צדיק קען אנקומען צו הויכע וועלטן
 - אז עס איז זייער טייער יעדע ריר וואס א מענטש רירט זיך אויף דער וועלט פארן אויבערשטן
 - עס איז זייער טייער דאס וואס דער צדיק גייט אין די הויכע וועלטן
 - 5. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

- א. וואס דערציילט אונז דער רבי? אז ס'איז געווען א צדיק וואס ס'איז געפאלן אויף אים?
 - עצבות - טרויער
 - כבודות - שווערקייט
 - עצבות וכבידות גדול - א גרויסע טרויער און שווערקייט
- ב. וואס האט אים דער בעל דבר געטראפן אין יעדע שמחה?
 - עצבות
 - גאווה
 - שקר
- ג. וואספארא שמחה האט ער ביים סוף געטראפן וואס איז נישט געלונגען פאר'ן בעל דבר עס צוצושטערן?
 - אז ער האט געטוהן א גרויסע מצווה
 - אז ער האט געלערנט אסאך שעות
 - אז דער בעשעפער האט אים נישט געמאכט א גוי - שלא עשני גוי
- ד. צו וועלכע שמחה איז דער צדיק אנגעקומען דורך דעם?
 - צו די שמחה פון א חתונה
 - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ביי מתן תורה
 - צו די שמחה וואס משה רבינו האט געהאט ווען ער האט מקבל געווען די לוחות
- ה. וואו ווייט איז דער צדיק געפלויגן אין די הויכע וועלטן בשעת ער איז געווען פרייליך?
 - ווי איין האר
 - ער האט זיך בכלל נישט גערירט

טיפער געטראכט

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווען און וואו האט דער רבי דערציילט די מעשה? שבועות תקס"ז אין זאסלב

וואו נאך דערציילט דער רבי אין סיפורי מעשיות אז מען האט געשלאגן? (די ניינטע מעשה חכם ותם) ביז דער

גאר קעכער. האט זיי גישלאגן גאנץ שטארק, - דער פקיד אויך גיהרגעט גישלאגן

וויפל מאל ווערט דערציילט אין סיפורי מעשיות וועגן א "סוס"? 8 מאל - ווער וויסט ביי וואסארא מעשיות?

וויפל מאל ווערט דערציילט אין סיפורי מעשיות וועגן איינער וואס "שרייעט"? 8 מאל - ווער וויסט ביי וואסארא

מעשיות?

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com